

Het Marktplaats in Biezelingse rond 1900 met onder de leilinden de bank die er was neergezet voor de jeugd.

Van klap- naar rechtbank

door A. J. Barth

Het is een woord van deze tijd: 'hangplek'. Hier en daar heeft de hedendaagse jeugd van nijvere gemeentebestuurders een plekje toegewezen gekregen om rond te hangen, shaggies te roken, bierblikjes leeg te drinken en met elkaar te kletsen. Dus datgene te doen, wat de rijksoverheid wil tegengaan. Het gaat om een plaats waar de jeugd kan laten zien en horen dat ze op weg is naar volwassenheid. Vanzelfsprekend hopen de vroede vaderen met het aanwijzen van dergelijke plaatsen, waar meestal niets kwaads kan worden aangericht, baldadig en crimineel gedrag in te dammen.

Toch moet u niet te snel klagen over de jeugd van tegenwoordig. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het navolgende relaas. In 1885 verveelde de jeugd van Biezelingse zich zeer. Een van de zoons van Tannetje Slabbekoorn was, mede uit naam van de christelijke jongelingsvereniging, naar de burgemeester gegaan met het verzoek om een bank te mogen plaatsen op het Marktveld in Biezelingse, waar de jeugd bijeen zou kunnen komen om een praatje te maken. Een doodgewone klapbank, daar ging het om. De Kapelse gemeentebestuurders waren niet kinderachtig. Ze vonden het goed dat bij de woning van Abraham de Waard een bank werd geplaatst, die van geschaafd hout moest zijn.

In die tijd was een klapbank niets bijzon-

ders. Elk dorp had er wel een, waar oud en jong de laatste dorpsroddels bespraken. Het liep allemaal prima. Van de klapbank werd druk gebruik gemaakt door iedereen.

Verontwaardigd

Maar op zondag 6 mei 1901 trilden heel Kapelle en Biezelingse van verontwaardiging. In de voorafgaande nacht hadden leden van de jongelingsvereniging waar dat mogelijk was 'secreetbakken', dat wil zeggen tonnetjes met faecaliën, uit de achter de huizen gelegen pleetjes meegepikt en op de klapbank gezet. Ze hadden er ook nog een papier opgehangen met de tekst dat het de bank voor 'strontwerkers' was. De Biezelingse raadsleden Slabbekoorn en Nieuwenhuizen waren zeer verontwaardigd en schreven burgemeester Van de Mandere een brief met het verzoek om de bank onmiddellijk op te ruimen, 'daar het ons voorkomt', aldus de briefschrijvers, 'dat zulke lui in hun pogen tot allerlei baldadigheid gekeerd moeten worden'. Op 22 mei behandelde de gemeenteraad de brief. De burgemeester vond dat hij de bank niet kon laten weghalen. Hoewel die op een andere plaats terecht was gekomen dan oorspronkelijk de bedoeling was, namelijk onder de lindenbomen op het Marktplaats, was de vergunning voor onbeperkte duur verleend. Jonkheer Pompe van Meerdervoort, niet alleen raadslid maar daarnaast ook nog kantonrechter, vroeg zich af of de jeugd na verwijdering van de bank niet een andere, minder ver-

kieslijke plaats zou gaan zoeken om baldadigheid te plegen. Hij voelde er niets voor om de bank te laten verwijderen. Briefschrijver Nieuwenhuize dacht dat de jeugd zelf ook wel geschrokken was, want er was al veertien dagen lang geen jongeling op de bank gezien. Toch moest deze van hem maar opgeruimd worden, want de lagere schooljeugd gebruikte de bank voor allerlei wilde spelletjes en er waren al ongelukken gebeurd.

Kroeg

Raadslid/kantonrechter Pompe hield bezwaren tegen verwijdering. Dat zou er toe leiden dat de jeugd naar de kroeg zou gaan en dan raakte men van de regen in de drup. Als kantonrechter zou hij, voor zover zijn bevoegdheid daartoe reikte, maatregelen nemen. Na half tien 's avonds zou het gebruik van de bank strafbaar zijn. De gemeenteveldwachter moest dan proces-verbaal opmaken van de gepleegde overtreding, waarna de jeugdige daders aan hem konden komen vertellen, wat hun ertoe bewoog om het verbod te overtreden.

Dat vonden de burgemeester en de raadsleden een prachtige oplossing. De burgemeester zou de veldwachter instructie geven om de bank nauwlettend in de gaten te houden.

Of de kantonrechter het ter zitting aanmerkelijk drukker heeft gekregen, vermeldt de historie niet. Ook weten we niet waar de Biezelingse klapbank is gebleven.